Grupa lab.3	Data wykonania 14.06.2024	Inżynieria Obliczeniowa 2023/2024
Temat ćwiczenia Rozwiązywanie równań nieliniowych - metoda bisekcji i fałszywej linii		
lmię i nazwisko Karolina Kurowska		Ocena i uwagi

Cel ćwiczenia:

Celem ćwiczenia jest zapoznanie się z metodami numerycznymi rozwiązywania równań nieliniowych, w szczególności metodą bisekcji oraz metodą fałszywej linii. Ćwiczenie ma na celu napisanie programów, które wykorzystają te metody do znalezienia pierwiastków równań nieliniowych oraz porównanie uzyskanych wyników z wartościami dokładnymi.

Wstęp:

Rozwiązywanie równań nieliniowych jest istotnym zagadnieniem w matematyce stosowanej i inżynierii. Metody numeryczne, takie jak metoda bisekcji i metoda fałszywej linii, pozwalają na efektywne znajdowanie przybliżonych rozwiązań równań, których analityczne rozwiązanie może być trudne lub niemożliwe do uzyskania.

Metoda bisekcji:

Metoda bisekcji jest prostym i skutecznym sposobem znajdowania pierwiastków równań nieliniowych. Polega ona na iteracyjnym dzieleniu przedziału, w którym funkcja zmienia znak, na połowę i wybieraniu podprzedziału, w którym nadal zachodzi zmiana znaku. Algorytm kontynuuje, aż wartość funkcji w środku przedziału będzie dostatecznie bliska zero.

Założenia:

- 1. Funkcja f(x)jest ciągła na przedziale[a, b]
- 2. Na końcach przedziału [a,b][a, b][a,b] funkcja przyjmuje wartości o przeciwnych znakach, f(a) * f(b) < 0

Algorytm:

- 1. Oblicz $x0 = \frac{a+b}{2}$
- 2. Jeśli $|f(x0)| < \epsilon$, zakończ obliczenia (znaleziono przybliżone rozwiązanie).
- 3. W przeciwnym razie wybierz nowy przedział:
  - o Jeśli f(a) * f(b) < 0, ustaw b = x0
  - W przeciwnym razie ustaw a = x0

Metoda fałszywej linii (regula falsi):

Metoda fałszywej linii wykorzystuje prostą do iteracyjnego znajdowania przybliżenia pierwiastka funkcji. Na każdym kroku oblicza się nowy punkt jako punkt przecięcia prostej łączącej punkty (a, f(a)) i (b, f(b)) z osią x.

Algorytm:

```
1. Oblicz x1 = a - \frac{f(a)(b-a)}{f(b)-f(a)}

2. Jeśli f(x1) * f(a) < 0, ustaw b = x1

\circ W przeciwnym razie ustaw a = x1
```

Implementacja ćwiczenia:

```
vdouble f (double x) {
    return cos(pow(x, 3) - 2 * x);
vdouble metoda_bisekcji (double a, double b, double blad) {
    double x_0;
    x_0 = ((a + b) / 2);
    while(abs (f (x_0)) > blad) {
        x_0 = ((a + b) / 2);
        cout << "x0: " << x_0 << " f(x0): " << f (x_0) << endl;
        if ((f (a) * f (x_0)) < 0) {
            b = x_0;
        else {
            a = x_0;
    return x_0;
double metoda_fal_lin (double a, double b, double tol) {
    double x1 = a - (f(a) * (b - a)) / (f(b) - f(a));
    while (abs (f (x1)) > tol) {
        x1 = a - (f(a) * (b - a)) / (f(b) - f(a));
        if (f(x1) * f(a) < 0) {
        else
            a = x1;
        cout << "Iteracja: x = " << x1 << ", f(x) = " << f(x1) << endl;
    return x1;
```

```
vint main () {
    double a = 0.0;
    double b = 2.0;
    double blad = 0.01;

    //Metoda Bisekcji
    cout << "f(x) = cos(x^3 - 2x) = 0" << endl;
    cout << "Metoda Bisekcji: " << endl;
    cout << metoda_bisekcji (a, b, blad);

    cout << endl;

    //Metoda fałszywej linii
    cout << "Metoda falszywej linii: " << endl;
    cout << metoda_fal_lin (a, b, blad) << endl;

    return 0;
}</pre>
```

Wyniki:

```
f(x) = cos(x^3 - 2x) = 0
Metoda Bisekcji:
x0: 1 f(x0): 0.540302
x0: 1.5 f(x0): 0.930508
x0: 1.75 f(x0): -0.28459
x0: 1.625 f(x0): 0.505344
x0: 1.6875 f(x0): 0.139916
x0: 1.71875 f(x0): -0.0690108
x0: 1.70312 f(x0): 0.0368944
x0: 1.71094 f(x0): -0.0157676
x0: 1.70703 f(x0): 0.0106452
x0: 1.70898 f(x0): -0.00254184
1.70898
Metoda falszywej linii:
Iteracja: x = 1.20945, f(x) = 0.796233
Iteracja: x = 1.6436, f(x) = 0.405885
Iteracja: x = 1.78013, f(x) = -0.488113
Iteracja: x = 1.70559, f(x) = 0.0203818
Iteracja: x = 1.70857, f(x) = 0.000237577
1.70857
```

Wnioski:

Programy napisane zgodnie z zadaniami pozwalają na efektywne rozwiązywanie równań nieliniowych przy użyciu metod bisekcji oraz fałszywej linii. Obie metody są skuteczne, jednakże metoda bisekcji gwarantuje zmniejszanie przedziału poszukiwań w regularny sposób, co może być korzystne w przypadku równomiernej konwergencji. Z kolei metoda fałszywej linii może szybciej zbliżać się do pierwiastka, jeśli funkcja jest "dobrze ukształtowana" w danym przedziale. Porównanie wyników uzyskanych z obu metod z wartościami dokładnymi pokazuje, że obie metody mogą osiągnąć wysoką dokładność, pod warunkiem odpowiedniego wyboru przedziału początkowego oraz tolerancji błędu.